

BOG

SEJRENS BY (/BOEGER/SEJRENS-ROMAN)

Af Salman Rushdie (/forfattere/salman-rushdie) (2023)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A136783726&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/sejrens-roman) for at anmelde

Med afsæt i en over 700 år gammel historie fra Sydindien har Rushdie skrevet en fabulerende roman om historieskrivning, ytringsfrihed og statslige konflikter.

ANMELDELSE

30 okt.23

(/users/emma-karlebjerg)

Af Emma Karlebjerg (/users/emma-karlebjerg)

Redaktør

Med afsæt i den over 700 år gamle historie om Vijayanagara-imperiet i Sydindien har Rushdie skrevet en fremragende fabulerende roman om historieskrivning, ytringsfrihed og statslige konflikter.

Rushdie er vendt tilbage til sit litterære ophav med sin seneste bog, 'Sejrens by', hvor den mystik, der i sin tid var med til at forme og cementere ham som en fremragende verdenslitterær forfatter, hersker. I en cirkulær bevægelse er Rushdie tilbage til at behandle de tematikker, man bl.a. kan genkende fra gennembrudsromanen og mesterværket Midnatsbørn (<https://litteratursiden.dk/artikler/midnatsborn-af-salman-rushdie>) fra 1981, der synes at være evigt aktuelle og sagtens kan bruge endnu en rundtur i den litterære manege – særligt når det er Rushdie, der står bag.

Rushdie er og forbliver en fremragende historiefortæller, og det er med ærefrygt og nerver, at jeg har sat mig for at kortlægge og anmelde 'Sejrens by'. For det første er Rushdies plots altid voldsomt omfangsrige og omsiggribende. Dét er bestemt ikke en undtagelse i dette tilfælde, hvor handlingen strækker sig over 250 år og fremskriver et helt imperiums tilblivelse og forfald med alle de sidespring om konkurrerende kongeriger og fortryllende skove, kun Rushdie kan flette sirligt ind på en meningsgivende måde. For det andet fordi Rushdie omtales som forfatter af moderne klassikere, foruden at mange har en holdning til ham som offentlig person (uagtet om de har læst hans bøger eller ej).

'Sejrens by' starter selvfølgelig med slutningen, hvor, hvad der skal vise sig at være vores hovedperson, Pampa Kampana som 247-årig (ja, du læste rigtigt) færdiggør sit sanskrit-epos over Bisnaga-imperiet og forsegler det i en lerpotte, som vores fortæller senere finder og genfortæller. Herefter udfoldes historien med begyndelse i Pampa Kampanas traume, der bliver toneangivende for Bisnagas udvikling. Som niårig ser hun sin mor indgå i masseselv mord med byens andre kvinder, fordi byen taber og overgår til et andet styre (et ritual der i øvrigt siges at være sandt i et forsøg på at beskytte sig selv fra nye magtindehaveres voldtægter og tilfangetagelser). Derfra beslutter hun sig for aldrig at ende som sin mor:

"Først da hun så de sidste lunser af stegt kød falde fra Radha Kampanas knogler og afsløre den nøgne hovedskal, forstod hun, at hendes barndom var forbi, og at hun fra nu af måtte opføre sig som en voksen og aldrig begå sin mors sidste fejltagelse. Hun ville le ad døden og vende sit ansigt mod livet. Hun ville ikke ofre sin krop blot for at følge døde mænd ind i livet efter døden. Hun ville nægte at dø ung og i stedet leve og blive umuligt, provokerende gammel."

Og hendes ønsker viser sig at gå i opfyldelse, for en gudinde bosætter sig i hendes krop, så hun kan hviske et folk og hele dets lands historie til live, hvor kvinder skal være lige med mænd. Ikke lang tid hersker idyllen. Snart opstår skænderier om kongemagten, der med op- og nedture vil gælde hele Bisnagas levetid, og Rushdie hersker over dem alle med sit sproglige tække og sin humoristiske tone, der udstiller magtherskerne: *"Nu er det op til os," [...] "En hær kan virke for fred såvel som for krig."* Og krige kommer der mange af, selvom Pampa Kampana havde forestillet sig andet, og sådan fortsætter historien i bølger, hvor regeringsperioderne er præget af skiftevis fred og krig, ægteskabeligt fnidder om arveretten, lydhøre ledere og magtliderlige herskere: *"[...] Historien er en konsekvens ikke bare af folks handlinger, men også af deres glemsomhed."*

Og det er Rushdies ikke synderligt opløftende pointe: At historien bliver ved med at gå i ring, og der periodisk bliver ved med at sidde tåber på magten. Og ligesom historien går i ring, gør Rushdies fortælling det også, og der var steder, der godt kunne være udeladt, fordi de ikke bringer andet til historien end at understrege historiens cirkulære bevægelse, der gør 'Sejrens by' en anelse gentagende.

Men med Rushdie ved roret gør det ikke noget, fordi han skriver så fantastisk, at man hænger på, morer sig og forundres over, at Rushdies fabulerende romaner, ligesom historien, med jævne mellemrum bliver aktuelle igen.

BOGDETALJER

